

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ, ਨਿਰਾਕਾਰ ਅਤੇ ਸਾਕਾਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਭਟਕਨਾ ਬੰਦ ਹੋਇਆ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਗਤ ਮਤ ਨਿਆਰੀ ਕਿਉਂ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- 1. ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਭਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਭਦੀ ਇੱਕ ਮਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, 2. ਈਸ਼ਵਰ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸਭਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੂਜਾਰੀ ਤੋਂ ਪੂਜਯ ਬਣਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਤ ਮਤ ਨਿਆਰੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ - ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਜੇਕਰ ਤਬੀਅਤ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਭਾਵੇਂ ਇੱਥੇ ਸੇ ਜਾਓ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਰਜਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਮਤਲਬ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਫੇਰ ਤੋਂ ਆਕੇ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਕਿਸਨੂੰ ਮਿਲੇ ਹਨ? ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੈ ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਇੱਕ ਹੱਦ ਦਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ। ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਸਭ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਹੈ ਹੀ ਸੁੱਖਧਾਮ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਲੇਕ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਹੋ - ਜਿਸਨੂੰ ਪਰਲੋਕ, ਪਰਮਧਾਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਪਰੇ ਤੇ ਪਰੇ ਧਾਮ। ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਪਰੇ ਤੇ ਪਰੇ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸਵਰਗ ਨਰਕ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਰਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੈ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ, ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹੇਗੇ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਰਾਜ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਪਰ ਵਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਭਾਰਤ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਰਾਜ ਕਿੱਥੇ ਗਿਆ - ਇਹ ਪੱਥਰ ਬੁੱਧੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਹੋਰ ਸਭ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਹੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹਨ ਜੋ ਨਾ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ, ਨਾ ਧਰਮ ਸੁਧਾਕ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਫੇਰ ਕਦੇ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਆਉਣਗੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸਿੱਖ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਪਹਿਲੇ ਸੀ ਨਹੀਂ। ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਨੇ ਆਕੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਫੇਰ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ, ਉਦੋਂ ਹੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਆਕੇ ਫੇਰ ਸਥਾਪਨ ਕਰਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗ੍ਰਾਫੀ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਧਰਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਫੇਰ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ। ਪਹਿਲੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸੀ, ਇੱਕ ਧਰਮ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਧਰਮ ਸੀ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਇਹ ਵੀ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੀ ਦੇਵਤਾ ਸੀ। ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਉਦੋਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਰਾਮਰਾਜ ਸੀ ਫੇਰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਹੈ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਘਰਾਣਾ ਫੇਰ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਘਰਾਣਾ ਰਾਮਰਾਜ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਜੋ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਸੀ, ਉਹ 84 ਜਨਮ ਲੈ ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਬਣੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਸੀ, ਹੁਣ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਬਣੇ ਹਨ। 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ 84 ਲੱਖ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ। ਹੁਣ 84 ਲੱਖ ਦਾ ਕੈਣ ਬੈਠ ਵਿਚਾਰ ਕਰਣਗੇ ਇਸਲਈ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਚੱਲਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ , ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਅਤੇ ਸਾਕਾਰ ਬਾਪ ਦੋਨੋਂ ਹੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਾਮੀਗਾਮੀ ਹਨ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਗਿਆਨ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਕਦੀ ਧੱਕਾ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ। ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਪੂਜੀਏ ਸੀ, ਹੁਣ ਪੂਜਾਰੀ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਪੂਜੀਯ ਸੀ ਨਾ, ਇਹ ਕਿਸਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਣਗੇ। ਆਪਣਾ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਏ ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ। ਇਹ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਹੀ ਪੂਜੀਯ, ਸੇ ਫੇਰ ਕਿਵੇਂ ਪੂਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਗਤ ਮਤ ਨਿਆਰੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਾਡੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਗਤ ਮਤ ਨਿਆਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕ ਮਤ - ਮਤਾਂਤੂ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਹੈ ਇੱਕ ਮਤ। ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਗਤ ਅਤੇ ਮਤ। ਗਤ ਮਤਲਬ ਸਦਗਤੀ। ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਰਾਮ। ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਰਾਮ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਿਣਗੇ ਜਿੱਧਰ ਵੇਖੇ ਰਾਮ ਹੀ ਰਾਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਗਿਆਨ ਹਨੇਰਾ। ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਦੁੱਖ, ਸੋਝਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸੁੱਖ।

ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਬੰਦਗੀ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣਾ, ਭੀਖ ਮੰਗਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਭੀਖ ਮੰਗਣਾ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਭੀਖ ਮੰਗਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਭਿਖਾਰੀ ਨੂੰ ਇਨਸਾਲਵੈਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸਾਲਵੈਟ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਾਲਵੈਟ। ਭਾਰਤ ਹੁਣ ਇਨਸਾਲਵੈਟ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਉਲਟੀ - ਸੁਲਟੀ ਲਿੱਖ ਦੇਣ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਮੱਥਾ ਹੀ ਫਿਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਪਤਿਤ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ ਹੋ, ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਖਾਦ ਪਈ ਹੈ। ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਜੰਕ ਖਾਧੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਹ ਜੰਕ ਕਿਵੇਂ ਨਿਕਲੇ? ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਛੱਡ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਆਤਮਾ ਫੇਰ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਅਮਰ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਮ੍ਰਿਤੂ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਮਰਲੋਕ। ਕਲਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਅਮਰਲੋਕ ਸੀ ਫੇਰ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਕਿਵੇਂ ਬਣਿਆ। ਅਮਰਲੋਕ ਮਤਲਬ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉੱਥੇ ਉਮਰ ਵੀ ਵੱਡੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ।

ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਰਿਸ਼ੀ ਹੋ। ਰਿਸ਼ੀ ਪਵਿੱਤਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਿਸਨੇ ਬਣਾਇਆ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸੰਕਰਾਚਾਰਿਆ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵਾਚਾਰਿਆ। ਇਹ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਕਰਾਚਾਰਿਆ ਨੇ ਤਾਂ ਗਰਭ ਤੋਂ ਜਨਮ ਲਿਆ, ਕੋਈ ਉਪਰੋਂ ਅਵਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਮਾਲਿਕ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਾਹੁਣ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਅਰਥ ਮੈਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਤਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹਾਂ ਨਾ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਮਾਇਆ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਦੀ - ਕਦੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਉਲਟਾ - ਸੁਲਟਾ ਬੁਲਵਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਈਆਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਮਾਇਆ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸ਼ਿਵ ਹਾਂ, ਫਲਾਣਾ ਹਾਂ। ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ। ਸਮਝਦਾਰ ਬੱਚੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਕਰਰ ਇਹ ਹੈ ਨਾ। ਫੇਰ ਦੂਜੇ ਦਾ ਅਸੀਂ ਸੁਣੀਏ ਹੀ ਕਿਉਂ! ਜੇਕਰ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਇਹ ਗੱਲ ਰਾਈਟ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਬਾਪ ਝੱਟ ਸਮਝਾ ਦੇਣਗੇ। ਕਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਚਮਾਟ ਵੀ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ, ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਵੀ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਦੇਣਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਈ ਬੱਚੇ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਫਸਟਕਲਾਸ ਬੱਚੇ ਵੀ ਕਿਤੇ- ਕਿਤੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਪੁੱਛਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਫੇਰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਕੀ - ਕੀ ਬੋਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜਾ ਸੰਭਾਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਸਮਾਚਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਫਲਾਣੇ ਵਿੱਚ ਮੰਮਾ ਆਉਂਦੀ ਹਾਂ, ਫਲਾਣੇ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਬਾਪ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਫਰਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਰਚਿਅਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਸਦੈਵ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹੇਗੀ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਕਰਮ - ਬੰਧਨ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਵਿਵੇਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਜਦੋਂਕਿ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰੀਏ। ਕੁਝ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਣਗੇ ਕਰਮਭੇਗ ਤਾਂ ਹਜ਼ੇ ਰਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਸਦੈਵ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹੋਗੇ। ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮਰੁਆ ਮੇਤ ਮਲੂਕਾ ਸ਼ਿਕਾਰ। ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਦਿਨ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਬੂਲਵਤਨ ਭਾਸੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ ਅਤੇ ਮੂਲਵਤਨ ਭਾਸੇਗਾ। ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਰਿਸ਼ਤੇ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਵਕਤ ਬਣਦੇ ਹੋ ਜਦਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਹੱਡੀ ਮਾਸ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਹੱਡੀ ਮਾਸ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਕੀ ਰਿਹਾ? ਸਿਰਫ਼ ਸੂਖਸ਼ਮ ਸ਼ਰੀਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ! ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਸੂਖਸ਼ਮ ਆਕਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਮੂਵੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਟਿਲ ਵਰਲਡ। ਸੂਖਸ਼ਮ ਆਵਾਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਟਾਕੀ। ਫੇਰ ਮੂਵੀ ਫੇਰ ਹੈ ਸਾਇਲੈਂਸ। ਇੱਥੇ ਟਾਕੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਪਾਰ੍ਹ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਸਾਇਲੈਂਸ। ਉਹ ਹੈ ਮੂਵੀ ਇਹ ਹੈ ਟਾਕੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਈ ਵਿਰਲੇ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਜਜਾਵਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟਣ ਦੇ ਲਈ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ 8 ਘੰਟਾ ਕਰਮਯੋਗੀ ਬਣ ਕਰਮ ਕਰੋ, 8 ਘੰਟਾ ਆਰਾਮ ਕਰੋ ਅਤੇ 8 ਘੰਟਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਸ ਪ੍ਰੋਕਟਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਨੀਂਦ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਕੋਈ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਕੋਈ ਨਾ ਸਮਝੇ ਕਿ ਬਾਬਾ ਦੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹਾਂ ਨਾ ਫੇਰ ਯਾਦ ਕੀ ਕਰੀਏ। ਨਹੀਂ, ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਨਾ ਬਣੋ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਕੇ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਣਾ ਹੈ ਫੇਰ ਆਉਣਾ ਹੈ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਅੱਗੇ ਚਲ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਵੇਗਾ, ਹਜ਼ੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਟਾਈਮ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਸਾਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਊਥ, ਨਾਰਥ, ਇਸਟ, ਵੈਸਟ ਭਾਰਤ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਕਲੇਗੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ

ਸਾਨੂੰ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਓ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਡਰਾਮਾ ਪਲੈਨ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲੜਾਈ ਦੇ ਬਾਦ ਫੇਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਸੁੱਖਯਾਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਾਰੀ ਉਥਲ ਪੁਥਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਇੱਕ ਧਰਮ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਨੇਕ ਧਰਮ। ਇਹ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਭਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਸਨ ਤਾਂ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਫੇਰ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਿੱਛੇ ਇਹ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਪ੍ਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਿੱਛੇ ਫੇਰ ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਵੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪਤਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਗੇ ਪੌੜੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ? ਇਹ ਖੇਡ ਭਾਰਤ ਤੇ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ, ਬਾਕੀ ਦਵਾਪਰ, ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਭ ਧਰਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਗੋਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਗੋਲਾ ਤਾਂ ਬੜਾ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਦਵਾਪਰ - ਕਲਯੁਗ ਹੈ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੋ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਇਹ 4 ਯੁੱਗਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਪਤਾ ਰਹਿੰਦਾ ਕਿ ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਬਾਦ ਫੇਰ ਤ੍ਰੇਤਾ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਤ੍ਰੇਤਾ ਦੇ ਬਾਦ ਫੇਰ ਦਵਾਪਰ ਕਲਯੁਗ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕਿਵੇਂ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਸਾਰਾ ਗੀਤਾ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਰੱਖੋ। ਸੱਚੀ ਗੀਤਾ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਖੁਦ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਮਨੁੱਖ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਵੀ ਸਭਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਪੂਜਾਰੀ ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਪੂਜਾ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਵਿਭਚਾਰੀ, ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ। ਸੋਮਨਾਥ ਮੰਦਿਰ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੈ ਬਣਾਉਣ ਦੀ। ਬੋਰਡ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਿੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਲਿੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਸੱਚੀ ਗੀਤਾ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਸੱਚਖੰਡ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੱਚੀ ਗੀਤਾ ਸੁਣਕੇ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਵਕਤ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹਾਂ, ਬਰੇਬਰ ਠੀਕ ਹੈ, ਬਾਹਰ ਗਏ ਖ਼ਤਮ। ਉੱਥੇ ਦੀ ਉੱਥੇ ਰਹੀ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਏ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁੱਡ ਓਮਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਰਚਿਅਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਸਦਾ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਭ ਕਰਮਬੰਧਨ ਕੱਟ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ।

2. ਧਿਆਨ ਦੀਦਾਰ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਦੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਰਾਏ ਲੈਣੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੀ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਮਜੋਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿਚ ਬਲ ਭਰਨ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਸ਼ਕਤੀ ਸਵਰੂਪ ਭਵ। ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੇਵਾ ਹੈ - ਖੁਦ ਸ਼ਕਤੀ ਸਵਰੂਪ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਸਰਵ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣਾਉਣਾ ਮਤਲਬ ਕਮਜੋਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿਚ ਬਲ ਭਰਨਾ, ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਸਦਾ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਾਮਨਾ ਸਵਰੂਪ ਬਣੋ। ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਚ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ - ਰੱਖਦੇ ਉਸ ਦੇ ਭਾਵਵਾਣ ਹੋ ਜਾਓ। ਇਹ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਾਵਨਾ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨਕਾਰਕ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬੇਹੱਦ ਵਿਚ ਸਥਿਤ ਹੋਕੇ ਕਮਜੋਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣਾਓ।

ਸਲੋਗਨ:- ਅਲੰਕਾਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ ਹੈ - ਇਸਲਈ ਅਲੰਕਾਰੀ ਬਣੇ ਦੇਹ ਹੰਕਾਰੀ ਨਹੀਂ।

ਅਵਿਅਕਤ ਇਸ਼ਾਰੇ - ਸਤਿਅਤਾ ਅਤੇ ਸਭਿਅਤਾ ਰੂਪੀ ਕਲਚਰ ਨੂੰ ਅਪਣਾਓ।

ਕਈ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਕ੍ਰੋਧ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ, ਤੁਸੀਂ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਚ ਰਾਇਟ ਕੈਣ? ਕਈ ਚਤੁਰਾਈ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕ੍ਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਡਾ ਆਵਾਜ਼ ਹੀ ਜਿਆਦਾ ਹੈ, ਆਵਾਜ਼ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਤੇਜ਼ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਜਦੋਂ ਸਾਇੰਸ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨਾਲ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਘਟ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਕਰ

ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿ ਸਾਇੰਲੈਂਸ ਦੀ ਪਾਵਰ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਜਾਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।